

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Data: 14.11.2019 Font: Ara Plana: *

https://www.ara.cat/comarquesgironines/montse-reixach-respirar-esta-nerviós_1_2619263.html

Montse Reixach: “Un nadó que està nerviós, amb qui està bé és amb els seus pares”

-
- ***Infermera de la unitat de medicina intensiva pediàtrica i neonatal de l’Hospital Josep Trueta de Girona***
-

Marta Costa-Pauí

MONTSE REIXACH: “Un nadó que no pot respirar o està nerviós, amb qui està més bé és amb els pares” -DAVID BORRAT

Ala unitat de neonatologia de l’Hospital Josep Trueta de Girona la Montse Reixach té cura de vides extremadament fràgils: nadons de només 24 setmanes o poc més, que caben al palmell de la mà i que en alguns casos no superen els 600 grams. El sistema nerviós central, el cervell i els pulmons d’aquests nadons no han madurat prou i les cures que han de rebre han de ser mil·limetrades per evitar seqüeles en el futur. Reixach és la primera infermera de les comarques gironines que ha rebut la màxima acreditació professional per atendre de forma individualitzada aquests nadons d’acord amb el sistema internacional NIDCAP (Neonatal Individualized Developmental Care and Assesment Program).

Quin serà el seu paper en la unitat de neo natologia?

L’acreditació que m’han concedit, després d’haver fet la formació corresponent, em faculta per observar sistemàticament els nadons, i a partir d’aquesta observació proposar un pla de cures individualitzat per a cada nen, que s’aplicarà una vegada

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

consensuat amb tot l'equip de professionals. L'observació del nadó és un dels puntals del programa NIDCAP. Es tracta de percebre com responen les seves constants, si canvia el to muscular o el color de pell mentre el manipulem, detectar les conductes que indiquen que està estressat, les que fa servir per adaptar-se a les situacions d'estrès... Tot això et permet interpretar les necessitats i capacitats d'aquell nadó i dissenyar un pla de cures especial per a ell.

Quina mena de cures individualitzades es poden proposar segons el que s'hagi observat?

Per exemple, si m'adono que quan aixequem el nadó per pesar-lo s'estressa molt, recomano que se l'emboliqui amb un llençol en posició fetal. Cal analitzar què necessita cada nadó i a cada moment, perquè no serà el mateix a les 24 setmanes que a les 32. Els més petits no tenen el reflex pupil·lar desenvolupat i per a ells es recomana que els professionals treballin amb poca llum quan els manipulen o fins i tot que els tapin els ulls. Alguns nadons necessiten que els embolcallem amb un niu de tovalloles per tranquil·litzar-los. A la majoria els costa molt tenir un son profund, i per això és recomanable no trencar-los el son i esperar que es despertin si se'ls ha de fer alguna cura. Tot el que es fa va encaminat a reduir al màxim les situacions d'estrès, que poden provocar seqüeles en el nen.

Què la va motivar a formar-se en aquesta mena de tasques?

Les infermeres, com els metges, som professionals molt vocacionals, i això fa que quan sabem que hi ha innovacions en el nostre àmbit que permeten millorar resultats, les vulguem aprendre i incorporar a la nostra feina. El doctor Josep Perapoch, cap de l'UCI pediàtrica del Trueta i instructor del programa NIDCAP, ens va parlar d'aquesta filosofia de cures i em vaig decidir a formar-me per tenir l'acreditació i posar-la en pràctica.

Quins resultats s'esperen de l'aplicació d'aquest programa?

M'han concedit l'acreditació fa poc més d'una setmana i ja he començat a fer observació sistemàtica a quatre nadons de menys de tres setmanes. L'objectiu és ampliar el nombre de nadons i fer-ho perdurable en el temps per tenir resultats. Sí que sabem que en els llocs on s'aplica el programa NIDCAP s'obtenen molt bons resultats. L'Hospital Josep Trueta, juntament amb la Vall d'Hebron de Barcelona i el 12 de Octubre de Madrid, són els únics centres de l'Estat on es poden formar professionals d'acord amb aquesta filosofia.

Què aporta de nou el NIDCAP al que ja es fa convencionalment en una unitat de prematurs?

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

En els prematurs és essencial protegir el desenvolupament del cervell, garantir que no rebi més estímuls dels que pot processar. Des de fa temps hi ha les anomenades cures centrades en el desenvolupament, que ja apostaven pel control ambiental, la foscor, l'absència de soroll i altres mesures per evitar l'estrès en el nadó. A més d'això, el NIDCAP inclou l'observació sistemàtica del comportament del nadó per dissenyar-li unes cures a mida, i el reforç del paper dels pares.

Quina funció han de tenir?

El seu paper és fonamental. Hi ha cures que les ha de fer la infermera, però n'hi ha moltes altres que una mare o un pare no només les poden fer, sinó que és molt recomanable que les facin, perquè aquest contacte repercuteix positivament en l'estat del nadó i, a més, reforça el vincle amb el seu fill. Nosaltres volem que els pares hi siguin des del primer dia, que alimentin el seu nadó, que el curin, que el banyin, que el tinguin a coll. És el que anomenem "pell amb pell", que és el que més estabilitza el nen. Un nen que li costa respirar o que està nerviós, amb qui està més bé és amb els seus pares. A vegades no cal tenir-lo en braços, només tocant-lo es calma.

I si hi ha germans?

Molts pares pateixen perquè el germà no entén que els pares estiguin a l'hospital tantes hores i fan regressions en la conducta, com tornar a necessitar bolquers. Hem vist que si deixem venir els germans, si han pogut visitar el seu germanet i li han posat cara, això no passa. Abans que entrin a veure'l, però, els preparem ensenyant-los uns ninos amb els tubs i altres dispositius que veuran en el seu germanet, i així no els fa tanta impressió. També comptem amb l'ajut de dos pallassos, que faciliten que el nen se senti més còmode i expressi els seus sentiments.

I quan no és possible salvar el nadó?

Tenim un protocol d'acompanyament del dol en el qual participa tot l'equip i que s'individualitza en funció del que vol la família. A vegades es viuen situacions molt dures i per això els professionals també disposem del que s'anomena Espai Coixí, un espai de suport psicològic on acudim quan sentim la necessitat d'explicar una situació que ens ha afectat.